

Nr 41

Av herr Elmwall m. fl., *angående avskrivningsunderlaget för skogsbilvägar.*

(Lika lydande med motion nr 35 i Första kammaren)

Riksdagen beslutade år 1962 att en tredjedel av kostnaden för anläggande av skogsbilvägar skulle få avskrivas med 10 procent per år. Detta beslut byggde på ett förslag från skattelagssakkunniga och därav föranledd proposition.

Beträffande avskrivningsunderlagets storlek anförde skattelagssakkunniga bl. a. följande. »I avsaknad av annan tillförlitlig grund för fördelning av anläggningskostnader på avdragsgill och icke avdragsgill del har de sakkunniga stannat för den av vissa beskattningsnämnder redan tillämpade metoden att schablonmässigt bestämma avskrivningsunderlaget till en tredjedel av anläggningskostnaden under beskattningsåret för skogsbilvägar . . .» Det är sålunda en godtycklig bedömning som man har lagt till grund för förslaget. Därtill synes man dels ha förbisett vissa skäl som bör tagas med i sammanhanget och dels underlåtit att helt draga konsekvenserna av de skäl som åberopas.

Anläggandet av skogsbilvägar skapar förutsättningar för effektivare tillvaratagande av skogsprodukterna och därmed för höjning av skogsägarens inkomster. Däremot kan anläggandet av en skogsbilväg icke alltid anses höja fastighetens långsiktiga saluvärde med det belopp som motsvarar investeringen i vägen.

I princip borde enligt vår mening skatt på bilar och på drivmedel till bilar restitueras i den mån den drabbar körning på egna skogsvägar. Emellertid torde det vara förenat med svårigheter att finna lämplig form för en sådan restitution, varför skogsägaren bör beredas motsvarande skattelättnader på annat sätt. Enligt vår mening bör det ske genom att avdrag medges för vägbyggnadskostnader vid beskattningen.

Den tekniska utvecklingen på skogsbrukets område gör dessutom att de vägar som byggs i dag snart kan vara föråldrade och inte avpassade efter de fordon som kommer att användas i skogsbruket om några år. Redan under det gångna årtiondet har man sett att stora vägprojekt genomförts som redan efter ett fåtal år visat sig vara underdimensionerade. Den tekniska utvecklingen på transportområdet är för närvarande mycket snabb, och en accelererad utveckling kan väntas.

Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. Nr 41—48

Då man summerar de olika skäl som talar för värdeminskingsavdrag för skogsvägsbyggnadskostnader framstår det klart att avskrivningsunderlaget bör vara väsentligt större än en tredjedel av kostnaderna.

En höjning av avskrivningsunderlaget till två tredjedelar, som enligt vår mening är motiverad, behöver ingalunda betyda någon minskning i statsmakternas skatteinkomster. Ett ökat skogsvägsbyggande betyder att avverkningsvärdet höjs, och därmed stiger också statens skatteinkomster från skogsågarna. Det är ingalunda osannolikt att denna ökning av statsinkomsterna mer än väl uppväger den skatteminskning som blir följderna av ett avskrivningsunderlag på två tredjedelar. Här bör vidare beaktas, att vi står inför nödvändigheten att öka skogsavverkningarna i landet, och för att det skall bli möjligt måste en utbyggnad av vägnätet i skogarna komma till stånd. Den här skisserade reformeringen av avskrivningsreglerna skulle ge vägbyggandet behövlig stimulans.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför hemställa,
att riksdagen måtte besluta antaga följande

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Anvisningar

till 22 §

2. a. Avdrag medges — — — anvisningarna till 29 §).

Såsom för — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — första stycket.

Därest inkomst — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medges i form av årliga värdeminskingsavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast två tredjedelar av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskingsavdragen.

Har fastighet — — — årliga värdeminskingsavdrag.

I täckdikningsanläggning — — — ej huvudavlopp.

Med skogsväg — — — till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1965 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1965 och tidigare år.

De nya bestämmelserna skola dock i intet fall äga tillämpning beträffande räkenskapsår, som gått till ända före den 1 november 1964.

Stockholm den 19 januari 1965

Carl Eric Hedin

Nils Franzén

i Träkumla

John Eriksson

i Bäckmora

Elias Jönsson

i Ingemarsgården

Sigvard Rimås

Chr. von Sydow

Manne Ståhl

Sven Antby

Nils G. Hansson

i Skegrie

Gustaf Svensson

i Vä

Bengt Börjesson

i Falköping

Harald Larsson

i Hedenäset

Emil Elmwall

Erik Larsson

i Norderön

Bertil Jonasson

Sven Vigelsbo

Arne Persson

i Heden

Sven Johansson

i Skärstad

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärälund

Nr 42

Av herrar Larsson i Luttra och Persson i Heden, *angående bensinskattens höjd.*

(Lika lydande med motion nr 36 i Första kammaren)

Stockholm den 19 januari 1965

Gunnar Larsson

i Luttra

Arne Persson

i Heden